

คำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง
อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

The Analysis of Thai Nickname Modifiers of People of
Three Age Groups in Nonsang Sub-district,
Kanthararom District, Sisaket Province

ศราวุธ หล่อดี¹ , จุฬาลักษณ์ สิบวงศ์²

Sarawut Lordee¹ , Chulalak Suebwong²

Received: November 3, 2018

Revised: February 22, 2019

Accepted: March 12, 2019

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์จำนวนคำ ที่มา และภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์เป็นคำขยายชื่อเล่นที่ได้จากการสัมภาษณ์ชาวบ้าน 13 คน พบคำขยายชื่อเล่น 83 คำ และเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์และแสดงสถิติประกอบผลการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า คำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุมีจำนวน 1-3 คำ พบคำขยายชื่อเล่น 1 คำมากที่สุด รองลงมาเป็นคำขยายชื่อเล่น 2 คำ และ 3 คำ ตามลำดับ สำหรับที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุมี 3 ลักษณะ คือ 1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน 2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน 3) สิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน พบที่มาของคำขยายชื่อเล่นลักษณะที่ 1 มากที่สุด รองลงมาเป็นลักษณะที่ 2 และลักษณะที่ 3 ตามลำดับ ส่วนภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุพบคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วมมากที่สุด รองลงมาเป็นภาษาไทยถิ่นอีสาน และภาษาต่างประเทศ ตามลำดับ ผลการวิจัย

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา (Lecturer of Program in Thai, School of Liberal Arts, University of Phayao) E-mail: sarawut_lordee@hotmail.co.th

² นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา (Student of Bachelor of Arts Program in Thai and Bachelor of Education Program in Education, University of Phayao) E-mail: noon.chulalak@gmail.com

สะท้อนให้เห็นภาพทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับอิทธิพลของภาษาอื่นต่อคนในพื้นที่วิจัย เห็นได้จากการใช้ภาษาไทยถิ่นอีสาน ร่วมกับภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาอังกฤษในคำขยายชื่อเล่น

คำสำคัญ : คำขยาย, ชื่อเล่น, คนสามช่วงอายุ, ภาควิชา

Abstract

This research analyzed the number of words, origins, and languages used in nickname modifiers of people of three age groups in Nonsang Sub-district, Kanthararom District, Sisaket Province. 83 nickname modifiers were obtained from interviews with 13 local people. The results of this research were presented in descriptive method with statistics. They showed that among one to three word-long nickname modifiers, one word-long modifiers were used the most, followed by 2 and 3 word-long modifiers respectively. The origins of the nickname modifiers were categorized into three groups: 1) something related to a person's characteristics; 2) something unrelated to a person's characteristics; and 3) something related and unrelated to a person's characteristics. The analysis showed that group 1 is the most frequently found of the modifier origin, followed by group 2 and 3 respectively. In terms of language used in the nickname modifiers, the standard Thai language is the most frequently used language, followed by north-eastern Thai dialect (Isan) and foreign languages respectively. The findings demonstrate the cultural impact of other languages on the people in the studied area. This can be observed through the use of Isan language together with standard Thai and English in nickname modifiers.

Keywords: modifier, nickname, people of three age groups, Northeastern Thailand

บทนำ

ชื่อ เป็นคำที่ตั้งขึ้นสำหรับเรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ทั้งนี้ชื่อที่ใช้เรียกคนแบ่งเป็นชื่อจริงหรือชื่อของบุคคลที่ใช้เป็นทางการปรากฏอยู่ในทะเบียนสำมะโนครัว และชื่อเล่นหรือชื่อของบุคคลที่ใช้กันในหมู่ญาติหรือผู้ใกล้ชิด (ราชบัณฑิตยสถาน 2556 : 384) ชื่อจริงและชื่อเล่นมักตั้งขึ้นด้วยความพิถีพิถัน เนื่องจากเป็นสิ่งที่ใช้เรียกและจะติดตัวบุคคลนั้นไปตลอด โดยเฉพาะการตั้งชื่อเล่นมักมีการใช้ภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ เพื่อแสดงลักษณะเฉพาะของบุคคลและกลุ่มคนในสังคม ด้วยความน่าสนใจของชื่อเล่นดังกล่าวจึงทำให้เกิดงานวิจัยเกี่ยวกับชื่อเล่นของคนในประเทศไทย

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบการศึกษาชื่อเล่นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคม เช่น งานวิจัยของจริญญา ธรรมโชโต (2540) ได้ศึกษาที่มา เสียง และความหมายในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยภาคใต้ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมด้านอายุ งานวิจัยของจรัสวิไล จรุงโรจน์ (2552) ได้ศึกษาภาษาและภาพสะท้อนของวัฒนธรรมจากชื่อเล่นของคนไทยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมด้านศาสนาและเพศ

นอกจากนี้พบงานวิจัยที่ศึกษาคำขยายชื่อเล่น คือ คำที่อยู่หลังชื่อเล่นเพื่อบอกลักษณะเฉพาะของบุคคลนั้น 1 เรื่อง ได้แก่ งานวิจัยของจรรยาศรี มูลสวัสดิ์ (2535) ได้ศึกษาโครงสร้าง ความหมาย และการใช้ภาษาในการตั้งชื่อสร้อยของชาวล้านนา พบโครงสร้างของชื่อสร้อยจำนวน 1-3 พยางค์ เช่น สมแจ้ เอี้ยดำป่าน รุณเปาบุ้นจิ้น สำหรับความหมายของชื่อสร้อยมีที่มาจากลักษณะประจำตัวและสิ่งแวดล้อมภายนอก ส่วนภาษาที่ใช้ตั้งชื่อสร้อยเป็นภาษาไทย ล้านนา ภาษาบาลีและสันสกฤต และภาษาจีน

งานวิจัยข้างต้นเป็นการศึกษาชื่อสร้อยหรือคำขยายชื่อเล่นของคนภาคเหนือ ในภาคอีสาน เช่น บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นพื้นที่ที่มีคนอีสานอาศัยอยู่จำนวนมาก และใช้ภาษาไทยถิ่นอีสานสื่อสารในชีวิตประจำวัน จากการที่ผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้คำขยายชื่อเล่นของคนบ้านโนนสังพบว่า คนบ้านโนนสังมีการใช้คำขยายชื่อเล่นเพื่อบอกลักษณะเฉพาะของคนในหมู่บ้าน ซึ่งมีจำนวนคำขยายชื่อเล่น ที่มาของคำขยายชื่อเล่น และภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นแตกต่างกันตามช่วงอายุของคนจึงเป็นประเด็นที่นำศึกษา อนึ่งคำขยายชื่อเล่นของคนบ้านโนนสังสามารถใช้เป็นตัวแทนข้อมูลคำขยายชื่อเล่นของคนอีสานได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์คำขยายชื่อเล่นของคนบ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้เห็นลักษณะการใช้คำขยายชื่อเล่น งานวิจัยนี้นอกจากทราบจำนวนคำ ที่มา และภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนในพื้นที่ดังกล่าว ยังใช้เป็นแนวทางในการศึกษาคำขยายชื่อเล่นของคนในพื้นที่อื่น นอกจากนี้คำขยายชื่อเล่นยังสะท้อนให้เห็นสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของกลุ่มคนที่ศึกษา เช่น การใช้ภาษาของคนบ้านโนนสัง ที่แสดงให้เห็นอิทธิพลทางสังคมด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการใช้ภาษาในคำขยายชื่อเล่นของคนบ้านโนนสังดังเห็นได้จากการใช้คำขยายชื่อเล่นที่เป็นภาษาไทยถิ่นอีสานร่วมกับภาษาไทยมาตรฐานและภาษาอังกฤษ เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์จำนวนคำขายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อวิเคราะห์ที่มาของคำขายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ
3. เพื่อวิเคราะห์ภาษาที่ใช้เป็นคำขายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยเลือกพื้นที่บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ เก็บข้อมูลคำขายชื่อเล่น เนื่องจากพื้นที่นี้มีคนอีสานอาศัยอยู่จำนวนมาก และใช้ภาษาไทยถิ่นอีสานสื่อสารกันในชีวิตประจำวัน รวมทั้งปรากฏการใช้คำขายชื่อเล่น จึงสามารถใช้เป็นตัวแทนข้อมูลคำขายชื่อเล่นของคนอีสาน เพื่อวิเคราะห์จำนวนคำ ที่มา และภาษาที่ใช้เป็นคำขายชื่อเล่น

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้เก็บข้อมูลคำขายชื่อเล่นเป็นประชากรในตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จากการสำรวจข้อมูลประชากร พ.ศ. 2561 ตำบลโนนสังประกอบด้วย 7 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านชีเหล็ก บ้านโนนผึ้ง บ้านโนนสัง บ้านหนองบัวไชยวาน บ้านหนองหวาย บ้านหนองโอง บ้านหัวสะพาน ทั้งนี้บ้านโนนสังเป็นหมู่บ้านที่มีประชากรมากที่สุด จำนวน 2,067 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสัง 2561) และเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูลคำขายชื่อเล่น ผู้วิจัยจึงใช้คนบ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลคำขายชื่อเล่น

การแบ่งช่วงอายุของคนบ้านโนนสัง ผู้วิจัยปรับเกณฑ์การแบ่งช่วงอายุในงานวิจัยของ สุวัฒน์ เลี่ยมประวัติ (2560 : 60) เป็น 3 ช่วงอายุ โดยเว้นระดับอายุละ 5 ปี เพื่อให้สามารถระบุกลุ่มได้ชัดเจน คือ อายุ 1-25 ปี อายุ 30-55 ปี และอายุ 60 ปีขึ้นไป

นอกจากนี้ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้บอกภาษา ดังนี้

- 1) ผู้บอกภาษาต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในบ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ
- 2) ผู้บอกภาษามีภาษาไทยถิ่นอีสานเป็นภาษาแม่ และใช้ภาษาไทยถิ่นอีสานสื่อสารในชีวิตประจำวัน

3) ผู้บอกภาษาทราบคำขยายชื่อเล่นของคนบ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้บอกภาษาหรือชาวบ้านช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน 2561 เพื่อเก็บข้อมูลคำขยายชื่อเล่นของคนบ้านโนนสัง พบผู้บอกภาษาที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด 13 คน ได้แก่

นางกรรมณี สืบวงศ์	นางสาวกาญจนาพร ตัดสมัย
นางคำดี กิ่งบู	นางสาวอรทัย กิ่งบู
นางเคน ตูนา	นางสุนี เสียงหวาน
นางเด่นฉา ตะนะสุข	นางอัมพร แสนวงษ์
นางทิพย์สุดา โนนสัง	นายตุนพร ตูนา
นางประมุข สายลุน	นายศุภชัย กิ่งพิลา
นางพิมพ์รัตน์ เพ็ชรเขียว	

3. ขอบเขตด้านข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์จำนวนคำขยายชื่อเล่น ที่มาของคำขยายชื่อเล่น และภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นข้อมูลคำขยายชื่อเล่นที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บอกภาษา จำนวน 83 คำ

การทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับชื่อเล่น พบการศึกษาชื่อเล่นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคม เช่น งานวิจัยของ จริญญา ธรรมโชโต (2540) ได้ศึกษาที่มา เสียง และความหมายในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยภาคใต้ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมด้านอายุ ผลการศึกษาพบชื่อเล่นของคนรุ่นบิดามารดากับบุตรที่มาจากภาษาไทยมากที่สุด และชื่อเล่นของคนรุ่นบุตรกับบุตรที่มาจากภาษาอังกฤษ ภาษาไทย ตามลำดับ ด้านเสียงที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นพบว่า รุ่นบิดามารดากับบุตรใช้เสียงวรรณยุกต์มากที่สุด และรุ่นบุตรกับบุตรใช้เสียงพยัญชนะต้นมากที่สุด สำหรับด้านความหมายที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนทั้งสองรุ่น มีความหมายของชื่อเล่นเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพมากที่สุด

งานวิจัยของจรัลวิไล จรูญโรจน์ (2552) ได้ศึกษาภาษาและภาพสะท้อนของวัฒนธรรมจากชื่อเล่นของคนไทย ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมด้านศาสนาและเพศ ผลการศึกษาพบจำนวนพยางค์ในการตั้งชื่อเล่นของชาวพุทธชาวคริสต์ ชาวมุสลิม มีความยาวเฉลี่ย 1.24 พยางค์, 1.39 พยางค์, 2.21 พยางค์ ตามลำดับ ด้านภาษาที่ใช้ในชื่อเล่นพบ 16 ภาษา กล่าวคือ เพศชายพบชื่อเล่นภาษาบาลีมากกว่าเพศหญิง แต่ชื่อเล่นของเพศหญิงพบเป็นภาษาไทยมากกว่าเพศชาย

อนึ่งศาสนาที่ต่างกันก็ทำให้ภาษาที่ใช้ในชื่อเล่นแตกต่างกันด้วย สำหรับที่มาของภาษาในชื่อเล่นพบว่า การตั้งชื่อเล่นของเพศชายคำนึงถึงความโดดเด่นและความเป็นสากล ส่วนการตั้งชื่อเล่นของเพศหญิงคำนึงถึงความง่ายในการเรียกและเชื้อชาติ

ด้านความหมายของชื่อเล่นพบว่า ชื่อเล่นของชาวมุสลิมมีความหลากหลายทางความหมายน้อยกว่าชื่อเล่นของผู้นับถือศาสนาอื่น กล่าวคือ ชื่อเล่นของคนไทยโดยรวมมีความหมายเกี่ยวกับสัตว์ อาหาร ผลไม้ แต่พบน้อยมากในกลุ่มชาวมุสลิม ทั้งนี้ชาวมุสลิมมีชื่อเล่นที่มีความหมายของธรรมชาติ พืช ดอกไม้ คุณสมบัติที่เป็นนามธรรม เวลาสถานที่ มากกว่าศาสนาอื่น ๆ

ด้านผู้ตั้งชื่อเล่นพบว่า ชาวมุสลิมมีพ่อเป็นผู้ตั้งชื่อให้ลูกตามลำพังในอัตราส่วนที่สูง และญาติฝ่ายพ่อกับแม่เป็นผู้ตั้งชื่อในอัตราส่วนที่เท่ากัน ชื่อเล่นของชาวพุทธกับชาวคริสต์ได้รับการตั้งขึ้นด้วยบุคคลต่าง ๆ ในอัตราส่วนที่ไม่แตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาภาพรวมของชื่อเล่นคนไทยโดยไม่จำแนกตามตัวแปรทางสังคมใด ๆ ส่วนมากจะตั้งชื่อเล่นโดยแม่ และญาติฝ่ายแม่มากกว่าญาติฝ่ายพ่อ

ด้านภาพสะท้อนของวัฒนธรรมจากชื่อเล่นพบว่า คนไทยให้ความสำคัญกับความเป็นปัจเจกมากขึ้น สะท้อนให้เห็นจากการใช้ชื่อเล่นที่โดดเด่นไม่ซ้ำใคร คือ การตั้งชื่อเล่นที่มีมากกว่า 1 พยางค์ สำหรับอิทธิพลของต่างประเทศที่เข้าสู่สังคมไทยพบว่า ผู้มีอายุน้อยมีการตั้งชื่อเล่นเป็นภาษาไทยน้อยลง แต่มีชื่อเล่นภาษาอังกฤษมากขึ้น

นอกจากนี้พบงานวิจัยที่ศึกษาค้าขายชื่อเล่นเพียง 1 เรื่อง ได้แก่ งานวิจัยของจรรยาศรี มุลสวัสดิ์ (2535) ได้ศึกษาโครงสร้าง ความหมาย และการใช้ภาษาในการตั้งชื่อสร้อยของชาวล้านนาในจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบโครงสร้างของชื่อสร้อยจำนวน 1-3 พยางค์ เช่น สมแจ้ เอี้ยดำป่าน รุณเปาปั่นจิ้น ทั้งนี้พบชื่อสร้อยของชาวล้านนาที่มี 1 พยางค์มากที่สุด เนื่องจากชาวล้านนานิยมใช้คำที่ง่ายและสั้นในการตั้งชื่อสร้อย

ด้านความหมายของชื่อสร้อยมีที่มาจากลักษณะประจำตัว ได้แก่ พฤติกรรม (แก้วตึก : คนที่ไม่พูด) อวัยวะ (หนุ่ยซุน : คนที่ฟันเหยิน) รูปร่าง (อ้ายเต็ง : คนที่มีลักษณะผอม สูง) สีผิว (ทองเส้า : คนที่มีสีผิวค่อนข้างดำ) สีหน้าท่าทาง (ปั่นจ่อ : คนที่ทำหน้าเหมือนโกรธอยู่ตลอดเวลา) และสิ่งแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สัญชาติ (ตาเงี้ยว : คนที่มีสัญชาติเงี้ยวหรือไทยใหญ่) สัตว์ คน ผี อมนุษย์ (เริงญัก : คนที่มีลักษณะคล้ายยักษ์) ชื่อผู้ใกล้ชิด (ตาสา : คนที่มีภรรยาชื่อสา) หน้าที่ (นวนอจ้าน : คนที่เป็นมัคนายก) ภูมิภคานา (แก้วดง : คนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอดงจังหวัดเชียงใหม่) สถานภาพ (คำม่วย : คนที่เป็นม่าย) ส่วนภาษาที่ใช้ตั้งชื่อสร้อยเป็นภาษาไทย ล้านนา (อ้ายเต็ง) ภาษาบาลีและสันสกฤต (พรมมาจะโลกา) และภาษาจีน (รุณเปาปั่นจิ้น)

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) คือ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ได้แก่ การสำรวจข้อมูลในท้องถิ่น การพรรณนาหรืออธิบายข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ได้แก่ การแสดงจำนวนค่าและการใช้สถิติพื้นฐาน (ค่าร้อยละ) ประกอบผลการวิจัย โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษา खेलและคำขยาย खेल
2. เก็บข้อมูลคำขยาย खेलของคนบ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยการสัมภาษณ์ผู้บอกภาษาหรือชาวบ้าน และบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ในแบบบันทึกข้อมูล
3. นำแบบบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจัดกลุ่มคำขยาย खेलของคนบ้านโนนสังเป็นสามช่วงอายุ คือ อายุ 1-25 ปี อายุ 30-55 ปี และอายุ 60 ปีขึ้นไป
4. วิเคราะห์จำนวนคำขยาย खेल ที่มาของคำขยาย खेल และภาษาที่ใช้เป็นคำขยาย खेलของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยนำวิธีการวิเคราะห์โครงสร้าง ที่มา และภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อสร้อยของชาวล้านนาของจรรยาพรมูลสวัสดิ์ (2535) มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์
5. เสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์และแสดงสถิติประกอบผลการวิจัย ทั้งนี้การเสนอผลการวิจัย คำขยาย खेलของคนสามช่วงอายุผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อได้แก่

nm หมายถึง खेलของผู้ชาย

nw หมายถึง खेलของผู้หญิง

nmx หมายถึง खेलของผู้ชายคำขยาย खेल

nwx หมายถึง खेलของผู้หญิงคำขยาย खेल

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยคำขยาย खेलของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ จำนวนคำขยาย खेल ที่มาของคำขยาย खेल และภาษาที่ใช้เป็นคำขยาย खेलมีรายละเอียดดังนี้

1. จำนวนคำขยาย खेल

จำนวนคำขยาย खेलของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งตามช่วงอายุได้ดังนี้

1.1 จำนวนคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 1-25 ปี พบคำขยายชื่อเล่น 1 คำ คำขยายชื่อเล่น 2 คำ และคำขยายชื่อเล่น 3 คำ

1.1.1 คำขยายชื่อเล่น 1 คำ คือ การนำเอาคำ 1 คำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 32 คำ เช่น

nm <u>เซ่อ</u>	nw <u>เขี้ยว</u>
nm <u>ดาบ</u>	nw <u>จ้อย</u>
nm <u>ตีบ</u>	nw <u>ต้ว</u>
nm <u>สูง</u>	nw <u>เหียน</u>
nm <u>ลิง</u>	nw <u>อ่อน</u>

1.1.2 คำขยายชื่อเล่น 2 คำ คือ การนำเอาคำ 2 คำมารวมเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 2 คำ ได้แก่

nm <u>เครื่องเสียง</u> (เครื่อง + เสียง)
nm <u>พี่แคะ</u> (พี่ + แคะ)

1.1.3 คำขยายชื่อเล่น 3 คำ คือ การนำเอาคำ 3 คำมารวมเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 1 คำ ได้แก่

nm <u>คุ่มบ้านนอก</u> (คุ่ม + บ้าน + นอก)

1.2 จำนวนคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 30-55 ปี พบคำขยายชื่อเล่น 1 คำ คำขยายชื่อเล่น 2 คำ และคำขยายชื่อเล่น 3 คำ

1.2.1 คำขยายชื่อเล่น 1 คำ คือ การนำเอาคำ 1 คำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 28 คำ เช่น

nm <u>ขวาง</u>	nw <u>กิน</u>
nm <u>เตี้ย</u>	nw <u>อด</u>
nm <u>เล็ก</u>	nw <u>ตื้อ</u>
nm <u>เหมียง</u>	nw <u>หย็อง</u>
nm <u>โหยก</u>	nw <u>หลุด</u>

1.2.2 คำขยายชื่อเล่น 2 คำ คือ การนำเอาคำ 2 คำมารวมเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 2 คำ ได้แก่

nw <u>นางน้อย</u> (นาง + น้อย)
nw <u>ผู้ใหญ่</u> (ผู้ + ใหญ่)

1.2.3 คำขยายชื่อเล่น 3 คำ คือ การนำเอาคำ 3 คำมารวมเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 1 คำ ได้แก่

nmค้มโรงเรียน (ค้ม + โรงเรียน)

1.3 จำนวนคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 60 ปีขึ้นไป พบคำขยายชื่อเล่น 1 คำ และ คำขยายชื่อเล่น 2 คำ

1.3.1 คำขยายชื่อเล่น 1 คำ คือ การนำเอาคำ 1 คำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 16 คำ เช่น

nmไก่

nmจ้อย

nmโง่งน

nmตึ่ง

nmหนวก

nmหึ่งอบ

nmหลื้อย

nmแหลม

nmอ่าง

nmอ้วน

1.3.2 คำขยายชื่อเล่น 2 คำ คือ การนำเอาคำ 2 คำมารวมเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 1 คำ ได้แก่

nmหัวล้าน (หัว + ล้าน)

จำนวนคำและค่าร้อยละของคำขยายชื่อเล่นคนสามช่วงอายุ แสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนคำและค่าร้อยละของคำขยายชื่อเล่นคนสามช่วงอายุ

คำขยาย ชื่อเล่น	ช่วงอายุ							
	1-25 ปี		30-55 ปี		60 ขึ้นไป		สามช่วงอายุ	
	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ
1.คำขยาย ชื่อเล่น 1 คำ	32	91.43	28	90.32	16	94.12	76	91.57
2.คำขยาย ชื่อเล่น 2 คำ	2	5.71	2	6.45	1	5.88	5	6.02
3.คำขยาย ชื่อเล่น 3 คำ	1	2.86	1	3.22	-	-	2	2.41
รวม	35	100	31	100	17	100	83	100

จากตาราง 1 จำนวนคำขยายชื่อเล่นแบ่งตามช่วงอายุ ได้แก่ จำนวนคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 1-25 ปี มีทั้งหมด 35 คำ พบคำขยายชื่อเล่น 1 คำ คำขยายชื่อเล่น 2 คำ และคำขยายชื่อเล่น 3 คำ เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คำขยายชื่อเล่น 1 คำพบจำนวน 32 คำ คิดเป็นร้อยละ 91.43 คำขยายชื่อเล่น 2 คำพบจำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.71 และคำขยายชื่อเล่น 3 คำพบจำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.86

จำนวนคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 30-55 ปี มีทั้งหมด 31 คำ พบคำขยายชื่อเล่น 1 คำ คำขยายชื่อเล่น 2 คำ และคำขยายชื่อเล่น 3 คำ เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คำขยายชื่อเล่น 1 คำพบจำนวน 28 คำคิดเป็นร้อยละ 90.32 คำขยายชื่อเล่น 2 คำพบจำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.45 และคำขยายชื่อเล่น 3 คำพบจำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.22

จำนวนคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีทั้งหมด 17 คำ พบคำขยายชื่อเล่น 1 คำ และคำขยายชื่อเล่น 2 คำ เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คำขยายชื่อเล่น 1 คำพบจำนวน 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 94.12 และคำขยายชื่อเล่น 2 คำพบจำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.88

เมื่อวิเคราะห์จำนวนคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุทั้ง 83 คำ พบคำขยายชื่อเล่น 1 คำ คำขยายชื่อเล่น 2 คำ และคำขยายชื่อเล่น 3 คำ เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คำขยายชื่อเล่น 1 คำพบจำนวน 76 คำ คิดเป็นร้อยละ 91.57 คำขยายชื่อเล่น 2 คำพบจำนวน 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.02 และคำขยายชื่อเล่น 3 คำพบจำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.41

2. ที่มาของคำขยายชื่อเล่น

ที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งตามช่วงอายุได้ดังนี้

2.1 ที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 1-25 ปี พบที่มา 3 ลักษณะ คือ 1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน 2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน และ 3) สิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน

2.1.1 สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน คือ คำขยายชื่อเล่นที่มีต้นเค้าหรือที่มาจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวคนหรือสิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลนั้น ได้แก่ กลิ่น เครื่องหมาย พุทธกรรม รูปร่าง สีมิว อวัยวะ

1) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากกลิ่น พบจำนวน 1 คำ ได้แก่

กวนตุ๋น (กลิ่นตัวเหม็น)

- 2) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากเครื่องหมาย พบจำนวน 1 คำ ได้แก่
nmบวก (ปานเป็นรูปเครื่องหมายบวก)
- 3) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากพฤติกรรม พบจำนวน 6 คำ เช่น
nmไทย (พฤติกรรมที่กินได้เรื่อย ๆ)
nwเหียน (ใส่กางเกงหรือกระโปรงสั้น)
nwอ่อน (พฤติกรรมเหมือนเด็ก)
- 4) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากรูปร่าง พบจำนวน 8 คำ เช่น
nmสูง (รูปร่างสูง)
nwจ้อย (รูปร่างผอม)
nwผ้า (รูปร่างอ้วนคล้ายอึ่ง)
5) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากสีผิว พบจำนวน 5 คำ เช่น
nmขาว (สีผิวขาว)
nwดำ (สีผิวดำ)
nwเหล็ก (สีผิวคล้ำ)
- 6) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากอวัยวะ พบจำนวน 5 คำ เช่น
nwเข (ตาเข)
nwเขี้ยว (ฟันใหญ่)
nwแฝด (หน้าเหมือนกัน)

2.1.2 สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน คือ คำขยายชื่อเล่นที่ไม่มีต้นเค้าหรือที่มาจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวคน ได้แก่ ลำดับ สัตว์ อาชีพ กลุ่มและตำแหน่งที่ตั้ง

- 1) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากลำดับ พบจำนวน 2 คำ ได้แก่
nmใหญ่ (ลูกชายคนโต)
nwใหญ่ (ลูกสาวคนโต)
- 2) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากสัตว์ พบจำนวน 2 คำ ได้แก่
nmเปิด (ปากคล้ายเปิด)
nmลิง (หน้าคล้ายลิง)
- 3) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากอาชีพ พบจำนวน 3 คำ ได้แก่
nmเครื่องเสียง (อาชีพนักดนตรี)
nmตาบ (อาชีพผู้รักษาความปลอดภัย)
nmพิษ (อาชีพนักดนตรี)

4) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากกลุ่มและตำแหน่งที่ตั้ง พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ nmคุ่มบ้านนอก (กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ห่างจากกลุ่มคนส่วนมาก : คุ่ม มีที่มาจากกลุ่ม, บ้านนอก มีที่มาจากตำแหน่งที่ตั้ง)

2.1.3 สิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน คือ คำขยายชื่อเล่นที่มีต้นเค้าหรือที่มาจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวคนหรือสิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลนั้น รวมทั้งคำขยายชื่อเล่นที่ไม่มีต้นเค้าหรือที่มาจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวคน ได้แก่ ลำดับและรูปร่าง

ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากลำดับและรูปร่าง พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ nmพีแคะ (มีสถานภาพเป็นพีและมีรูปร่างเตี้ย : พี มีที่มาจากลำดับ, แคะ (แคะ) มีที่มาจากรูปร่าง)

2.2 ที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 30-55 ปี พบที่มา 3 ลักษณะ คือ 1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน 2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน และ 3) สิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน

2.2.1 สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน คือ คำขยายชื่อเล่นที่มีต้นเค้าหรือที่มาจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวคนหรือสิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลนั้น ได้แก่ เชื้อชาติ พฤติกรรม รูปร่าง สีมัว อวัยวะ

1) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากเชื้อชาติ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ nwเจ๊ก (ตอนเป็นเด็กพูดไม่ชัดคล้ายคนจีน)

2) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากพฤติกรรม พบจำนวน 8 คำ เช่น nwจิ้น (ร้องไห้บ่อย)
nwมั่ว (mouth : คอยเก่ง)
nwเหยิง (เดินด้วยปลายเท้า)

3) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากรูปร่าง พบจำนวน 7 คำ เช่น nmเตี้ย (รูปร่างเตี้ย)
nmโหยก (รูปร่างสูง)
nwก๊น (รูปร่างเล็ก)

4) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากสีผิว พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ nwปิ้ง (สีผิวดำ)

5) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากอวัยวะ พบจำนวน 9 คำ เช่น nwเสี้ยง (ตาเข)
nwหว่อ (ลักษณะปากห่อ)
nwหว่อง (ฟันห่าง)

2.2.2 สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน คือ คำขยายชื่อเล่นที่ไม่มีต้นคำหรือที่มาจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวคน ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ สัตว์ อาชีพ กลุ่มและสถานที่

- 1) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากตำแหน่งหน้าที่ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ nwผู้ใหญ่ (ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน)
- 2) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากสัตว์ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ nwแมว (เสียงพูดเหมือนเสียงแมว)
- 3) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากอาชีพ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ nmช่าง (อาชีพเย็บผ้า)
- 4) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากกลุ่มและสถานที่ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ nwคุ้มโรงเรียน (กลุ่มคนที่อาศัยอยู่บริเวณโรงเรียน : คุ้ม มีที่มาจากกลุ่ม, โรงเรียน มีที่มาจากสถานที่)

2.2.3 สิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน คือ คำขยายชื่อเล่นที่มีต้นคำหรือที่มาจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวคนหรือสิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลนั้น รวมกับคำขยายชื่อเล่นที่ไม่มีต้นคำหรือที่มาจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวคน ได้แก่ เพศและลำดับ

- ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากเพศและลำดับ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่ nwnางน้อย (ลูกสาวคนเล็ก : นาง มีที่มาจากเพศ, น้อย มีที่มาจากลำดับ)

2.3 ที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 60 ปีขึ้นไป พบที่มา 2 ลักษณะ คือ 1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน และ 2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน

2.3.1 สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน คือ คำขยายชื่อเล่นที่มีต้นคำหรือที่มาจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวคนหรือสิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลนั้น ได้แก่ พฤติกรรม รูปร่าง อวัยวะ

- 1) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากพฤติกรรม พบจำนวน 7 คำ เช่น nmหลื่อย (แอบหนีขณะทำงาน) nwหือบ (สงบเสงี่ยม) nwเนอะ (พฤติกรรมที่แสดงกิริยาช้า ๆ)
- 2) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากรูปร่าง พบจำนวน 3 คำ ได้แก่ nmโง่ง (รูปร่างตอนเป็นเด็กมีหัวเล็กก้นลึบ) nwจ่อ (รูปร่างผอม) nwอ้วน (รูปร่างอ้วน)

- 3) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากอวัยวะ พบจำนวน 2 คำ ได้แก่
nmหนวก (หูหนวก)
nmหัวล้าน (หัวที่ไม่มีผม)

2.3.2 สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน คือ คำขยายชื่อเล่นที่ไม่มีต้นเค้าหรือที่มาจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวคน ได้แก่ ความรัก ภาชนะ วัน สัตว์ อาชีพ

- 1) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากความรัก พบจำนวน 1 คำ ได้แก่
nwตึง (เป็นลูกสาวคนเดียวที่พ่อแม่รัก)
- 2) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากภาชนะ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่
nmอ่าง (ท้องใหญ่เหมือนอ่าง)
- 3) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากวัน พบจำนวน 1 คำ ได้แก่
nmจวน (วันจันทร์)
- 4) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากสัตว์ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่
nwอิง (รูปร่างอ้วนคล้ายอิง)
- 5) ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากอาชีพ พบจำนวน 1 คำ ได้แก่
nmไก่อ (อาชีพเลี้ยงไก่)

จำนวนคำและค่าร้อยละของที่มาของคำขยายชื่อเล่นคนสามช่วงอายุ แสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนคำและค่าร้อยละของที่มาของคำขยายชื่อเล่นคนสามช่วงอายุ

ที่มาของคำขยายชื่อเล่น	ช่วงอายุ							
	1-25 ปี		30-55 ปี		60 ปีขึ้นไป		สามช่วงอายุ	
	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ
1.สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำของคน								
1.1 กลิ่น	1	2.86	-	-	-	-	1	1.20
1.2 เครื่องหมาย	1	2.86	-	-	-	-	1	1.20
1.3 เชื้อชาติ	-	-	1	3.22	-	-	1	1.20
1.4 พฤติกรรม	6	17.14	8	25.381	7	41.18	21	25.30
1.5 รูปร่าง	8	22.86	7	22.58	3	17.65	18	21.69
1.6 สีผิว	5	14.28	1	3.22	-	-	6	7.23
1.7 อวัยวะ	5	14.28	9	29.03	2	11.76	16	19.28

ที่มาของ คำขยาย ชื่อเล่น	ช่วงอายุ							
	1-25 ปี		30-55 ปี		60 ปีขึ้นไป		สามช่วงอายุ	
	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ
2. สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับ กับลักษณะ ประจำตัวของคน								
2.1 ความรัก	-	-	-	-	1	5.88	1	1.20
2.2 ตำแหน่ง หน้าที่	-	-	1	3.22	-	-	1	1.20
2.3 ภาษา	-	-	-	-	1	5.88	1	1.20
2.4 ลำดับ	2	5.71	-	-	-	-	2	2.41
2.5 วัน	-	-	-	-	1	5.88	1	1.20
2.6 สัตว์	2	5.71	1	3.22	1	5.88	4	4.82
2.7 อาชีพ	3	8.57	1	3.22	1	5.88	5	6.02
2.8 กลุ่มและ ตำแหน่งที่ตั้ง	1	2.86	-	-	-	-	1	1.20
2.9 กลุ่มและ สถานที่	-	-	1	3.22	-	-	1	1.20
3. สิ่งที่เกี่ยวข้อง และไม่เกี่ยวข้องกับ กับลักษณะ ประจำตัวของคน								
3.1 เพศและลำดับ	-	-	1	3.22	-	-	1	1.20
3.2 ลำดับและ รูปร่าง	1	2.86	-	-	-	-	1	1.20
รวม	35	100	31	100	17	100	83	100

จากตาราง 2 ที่มาของคำขยายชื่อเล่นแบ่งตามช่วงอายุ ได้แก่ ที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 1-25 ปี พบ 3 ลักษณะ คือ 1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (กลิ่น เครื่องหมาย พุทธกรรม รูปร่าง สีผิว อวัยวะ) 2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (ลำดับ สัตว์ อาชีพ กลุ่มและตำแหน่งที่ตั้ง) 3) สิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (ลำดับและรูปร่าง) เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน, สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน และสิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน ตามลำดับ ทั้งนี้ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากรูปร่าง

พบมากที่สุดจำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.86 ส่วนที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากกลืน, เครื่องหมาย, กลุ่มและตำแหน่งที่ตั้ง, ลำดับและรูปร่างพบน้อยที่สุดจำนวนที่มามีละ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.86 ในแต่ละที่มา

ที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 30-55 ปี พบ 3 ลักษณะ คือ 1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (เชื้อชาติ พฤติกรรม รูปร่าง สีผิว อวัยวะ) 2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (ตำแหน่งหน้าที่ สัตว์ อาชีพ กลุ่มและสถานที่) 3) สิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (เพศและลำดับ) เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน, สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน และสิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน ตามลำดับ ทั้งนี้ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากอวัยวะพบมากที่สุดจำนวน 9 คำ คิดเป็นร้อยละ 29.03 ส่วนที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากเชื้อชาติ, สีผิว, ตำแหน่งหน้าที่, สัตว์, อาชีพ, กลุ่มและสถานที่, เพศและลำดับพบน้อยที่สุดจำนวนที่มามีละ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.22 ในแต่ละที่มา

ที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 60 ปีขึ้นไป พบ 2 ลักษณะ คือ 1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (พฤติกรรม รูปร่าง อวัยวะ) 2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (ความรัก ภาษนะ วัน สัตว์ อาชีพ) เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน และสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน ตามลำดับ ทั้งนี้ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากพฤติกรรมพบมากที่สุดจำนวน 7 คำ คิดเป็นร้อยละ 41.18 ส่วนที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากความรัก, ภาษนะ, วัน, สัตว์, อาชีพพบน้อยที่สุดจำนวนที่มามีละ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.88 ในแต่ละที่มา

เมื่อวิเคราะห์ที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ พบที่มาของคำขยายชื่อเล่น 3 ลักษณะ คือ 1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (กลืน เครื่องหมาย เชื้อชาติ พฤติกรรม รูปร่าง สีผิว อวัยวะ) 2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (ความรัก ตำแหน่งหน้าที่ ภาษนะ ลำดับ วัน สัตว์ อาชีพ กลุ่มและตำแหน่งที่ตั้ง กลุ่มและสถานที่) 3) สิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (เพศและลำดับ ลำดับและรูปร่าง) เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน, สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน และสิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน ตามลำดับ ทั้งนี้ที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากพฤติกรรมพบมากที่สุดจำนวน 21 คำ คิดเป็นร้อยละ 25.30 ส่วนที่มาของคำขยายชื่อเล่นจากกลืน, เครื่องหมาย, เชื้อชาติ, ความรัก, ตำแหน่งหน้าที่, ภาษนะ, วัน, กลุ่มและตำแหน่งที่ตั้ง, กลุ่มและสถานที่, เพศและลำดับ, ลำดับและรูปร่างพบน้อยที่สุดจำนวนที่มามีละ 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.20 ในแต่ละที่มา

3. ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่น

ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งตามช่วงอายุได้ดังนี้

3.1 ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 1-25 ปี พบคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน และคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วม

3.1.1 คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน คือ ศัพท์ที่ใช้เฉพาะในภาษาไทยถิ่นอีสาน และนำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 8 คำ เช่น

nwแซ้ว (ฟัน)

nwตั่วง (กลืนเหม็น)

nwเหียน (สั้น)

3.1.2 คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วม คือ ศัพท์ที่ใช้ร่วมกันหรือใช้เหมือนกันในภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นใต้ และนำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 27 คำ เช่น

nmขาว

nwน้อย

nwอ่อน

3.2 ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 30-55 ปี พบคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วม และคำขยายชื่อเล่นภาษาต่างประเทศ

3.2.1 คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน คือ ศัพท์ที่ใช้เฉพาะในภาษาไทยถิ่นอีสาน และนำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 15 คำ เช่น

nmเหมียง (ฉลาด)

nwกิ้น (สั้น เล็ก)

nwเสียง (เข เอียง)

3.2.2 คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วม คือ ศัพท์ที่ใช้ร่วมกันหรือใช้เหมือนกันในภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นใต้ และนำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 14 คำ เช่น

nmช่าง

nwแมว

nwไห

3.2.3 คำขยายชื่อเล่นภาษาต่างประเทศ คือ ศัพท์ที่ยืมมาจากภาษาอังกฤษและนำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 2 คำ ได้แก่

nwเมา (mouth)

nwเวอ (over)

3.3 ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 60 ปีขึ้นไป พบคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน และคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วม

3.3.1 คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน คือ ศัพท์ที่ใช้เฉพาะในภาษาไทยถิ่นอีสาน และนำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 8 คำ เช่น

nmหลือย (แอบหนีไปเงียบ ๆ)

nwตั้ง (เป็นที่รัก)

nwหรีบ (สงบเสงี่ยม)

3.3.2 คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วม คือ ศัพท์ที่ใช้ร่วมกันหรือใช้เหมือนกันในภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นใต้ และนำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น พบจำนวน 9 คำ เช่น

nmไก่อ

nmอ่า (ภาชนะใส่น้ำ)

nwอึ้ง

จำนวนคำและค่าร้อยละของภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นคนสามช่วงอายุ แสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนคำและค่าร้อยละของภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นคนสามช่วงอายุ

ภาษาที่ใช้เป็นคำ ขยายชื่อเล่น	ช่วงอายุ							
	1-25 ปี		30-55 ปี		60 ปีขึ้นไป		สามช่วงอายุ	
	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ	จำนวนคำ	ร้อยละ
1.ภาษาไทยถิ่นอีสาน	8	22.86	15	48.39	8	47.06	31	37.35
2.ภาษาไทยถิ่นร่วม	27	77.14	14	45.16	9	52.94	50	60.24
3.ภาษาต่างประเทศ	-	-	2	6.45	-	-	2	2.41
รวม	35	100	31	100	17	100	83	100

จากตาราง 3 ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นแบ่งตามช่วงอายุ ได้แก่ ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 1-25 ปี พบคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน และคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วม เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วมพบจำนวน 27 คำ คิดเป็นร้อยละ 77.14 และคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสานพบจำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.86

ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 30-55 ปี พบคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วม และคำขยายชื่อเล่นภาษาต่างประเทศ เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสานพบจำนวน 15 คำ คิดเป็นร้อยละ 48.39 คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วมพบจำนวน 14 คำ คิดเป็นร้อยละ 45.16 และคำขยายชื่อเล่นภาษาต่างประเทศพบจำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.45

ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนอายุ 60 ปีขึ้นไป พบคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน และคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วม เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วมพบจำนวน 9 คำ คิดเป็นร้อยละ 52.94 และคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสานพบจำนวน 8 คำ คิดเป็นร้อยละ 47.06

เมื่อวิเคราะห์ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ พบคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วม และคำขยายชื่อเล่นภาษาต่างประเทศ เรียงลำดับจำนวนคำจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วมพบจำนวน 50 คำ คิดเป็นร้อยละ 60.24 คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสานพบจำนวน 31 คำ คิดเป็นร้อยละ 37.35 และคำขยายชื่อเล่นภาษาต่างประเทศพบจำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 2.41

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์คำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านจำนวนคำ ที่มา และภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นพบว่า จำนวนคำที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุมี 1-3 คำ ทั้งนี้คนอายุ 1-25 ปี และคนอายุ 30-55 ปี มีคำขยายชื่อเล่น 1-3 คำ ส่วนคนอายุ 60 ปีขึ้นไปมีคำขยายชื่อเล่น 1-2 คำ เมื่อพิจารณาการใช้คำขยายชื่อเล่นของคนทั้งสามช่วงอายุ พบการใช้คำขยายชื่อเล่น 1 คำมากที่สุด รองลงมาเป็นคำขยายชื่อเล่น 2 คำ และ 3 คำ ตามลำดับ

ที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุพบ 3 ลักษณะ คือ 1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน 2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน 3) สิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน ทั้งนี้คนอายุ 1-25 ปี และคนอายุ 30-55 ปี มีที่มาของ

คำขยายชื่อเล่น 3 ลักษณะ ส่วนคนอายุ 60 ปีขึ้นไปมีที่มาของคำขยาย ชื่อเล่นลักษณะที่ 1 และลักษณะที่ 2 เมื่อพิจารณาที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนทั้งสามช่วงอายุ พบที่มาของคำขยายชื่อเล่นลักษณะที่ 1 มากที่สุด รองลงมาเป็นลักษณะที่ 2 และลักษณะที่ 3 ตามลำดับ

ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ พบภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นร่วม และภาษา ต่างประเทศ ทั้งนี้คนอายุ 1-25 ปีมีคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นร่วม คนอายุ 30-55 ปีมีคำขยาย ชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นร่วม ภาษาต่างประเทศ และคนอายุ 60 ปีขึ้นไปมีคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นร่วม เมื่อพิจารณาภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนทั้งสามช่วงอายุ พบคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วมมากที่สุด รองลงมาเป็นภาษาไทยถิ่นอีสาน และภาษาต่างประเทศ ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยจำนวนคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ มีการใช้คำขยายชื่อเล่น 1-3 คำ โดยพบคำขยายชื่อเล่น 1 คำมากที่สุด เช่น นมตีบ นมโหยก nwตั่วง nwเหียน สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของจรรยาศรี มูลสวัสดิ์ (2535) ที่ศึกษาโครงสร้างของชื่อสร้อยของชาวล้านนา พบการใช้ชื่อสร้อย 1 พยางค์หรือ 1 คำมากที่สุด เช่น ลุงสมแฉ่ พรรณเยาะ ดวงโมด คำขยายชื่อเล่นดังกล่าวเป็นคำพยางค์เดียวที่สั้น ไม่ซับซ้อน และใช้สื่อสารได้ง่ายจึงนิยมใช้เป็นคำขยายชื่อเล่น สำหรับคำขยายชื่อเล่น 2 คำ และคำขยายชื่อเล่น 3 คำ เช่น นมเครื่องเสียง nwnางน้อย นมคุ้มบ้านนอก nwคุ้มโรงเรียน เป็นคำขยายชื่อเล่นที่มีหลายพยางค์และประกอบด้วยคำหลายคำ ซึ่งมีจำนวนคำขยายชื่อเล่นยาวกว่าชื่อเล่นจึงไม่นิยมใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ บ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ

ผลการวิจัยที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ พบที่มาของคำขยายชื่อเล่น 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (กลิ่น เครื่องหมาย เชื้อชาติ พฤติกรรม รูปร่าง สีผิว อวัยวะ) 2) สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (ความรัก ตำแหน่งหน้าที่ ภาชนะ ลำดับ วัน สัตว์ อาชีพ กลุ่มและตำแหน่งที่ตั้ง กลุ่มและสถานที่) และ 3) สิ่งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคน (เพศและลำดับ ลำดับและรูปร่าง)

ที่มาของคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุดังกล่าว พบที่มาของคำขยายชื่อเล่นจาก สิ่งที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประจำตัวของคนมากที่สุด เช่น nwตั่วง (กลิ่นตัวเหม็น) nmบวก (ปาน เป็นรูปเครื่องหมายบวก) nwจัก (ตอนเป็นเด็กพูดไม่ชัดคล้ายคนจีน) nwเหียง (เดินด้วยปลายเท้า) nwกิน (รูปร่างเล็ก) nwแหล่ (สีผิวคล้ำ) nwแซ้ว (ฟันใหญ่) สอดคล้องกับผลการวิจัยของจรรยาศรี มูลสวัสดิ์ (2535) ที่ศึกษาความหมายของชื่อสร้อยของชาวล้านนา พบชื่อสร้อยของชาวล้านนา

ที่มาจากลักษณะประจำตัวของคน ได้แก่ พฤติกรรม อวัยวะ รูปร่าง สีผิว สีหน้าท่าทาง ลักษณะเหล่านี้เป็นลักษณะประจำตัวหรือลักษณะเฉพาะของบุคคลที่คนรอบข้างมองเห็นและนำมาใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของบุคคลนั้น เช่น แก้วตึก (ไม่พูด) หนุ่ยซุน (ฟันเหยิน) อ้ายเต็ง (ลักษณะของคนที่ผอม สูง) ทองเส้า (ผิวสีค่อนข้างดำ) ปั่นงอ (ทำหน้าที่เหมือนโนกรอยู่ตลอดเวลา) นายจันทนวดเขี้ยว (มีหนวดลักษณะเหมือนเขี้ยว) (สุภาพรณ ณ บางช้าง 2527 อ้างถึงใน ศิริพร ภักดีผาสุข 2561 : 48, จริญญาศรี มูลสวัสดิ์ 2535, เทพชู ทับทอง 2548 : 25)

ผลการวิจัยภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุ มีภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่น ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นร่วม และภาษาต่างประเทศ ภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนสามช่วงอายุดังกล่าว พบคำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นร่วมมากที่สุด เช่น nmไก๋ nmขาว nmสูง nwน้อย คำขยายชื่อเล่นข้างต้นเป็นศัพท์ที่ใช้ร่วมกันหรือใช้เหมือนกันในภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นเหนือ ภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นใต้ และเป็นศัพท์ที่ใช้ร่วมกันในภาษาตระกูลไท (Tai language family) นอกจากนี้พบคำขยายชื่อเล่นภาษาต่างประเทศเหมือนกับผลการวิจัยของจริญญาศรี มูลสวัสดิ์ (2535) ที่ศึกษาการใช้ภาษาในการตั้งชื่อสร้อยของชาวล้านนา พบการใช้สร้อยจากภาษาบาลีและสันสกฤต และภาษาจีน สำหรับคำขยายชื่อเล่นของคนบ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ พบการใช้ภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษ ได้แก่ nwเมา (mouth) nwเอว (over)

คำขยายชื่อเล่นสะท้อนให้เห็นสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนบ้านโนนสัง เนื่องจากคำขยายชื่อเล่นถือว่าเป็นภาษาที่มีส่วนกำหนดระบบคิดของคนหรือมีอิทธิพลต่อความคิดและการมองโลกของคน การศึกษาภาษา ของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจะช่วยให้เข้าใจสังคมรอบตัวของกลุ่มคนที่ศึกษา (Sapir 1949, Whorf 1956, อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2522, ศราวุธ หล่อดี 2561 : 18) เห็นได้จากการใช้คำศัพท์ที่อยู่รอบตัวหรือพบในชีวิตประจำวันมาเป็นคำขยายชื่อเล่น เช่น nmเปิด nmลิง nwแมว nmช่าง (อาชีพเย็บผ้า) nmตาบ (อาชีพผู้รักษาความปลอดภัย) nmพิน (อาชีพนักดนตรี) การใช้คำขยายชื่อเล่นเหล่านี้แสดงให้เห็นความคิดของคนบ้านโนนสังที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งดังกล่าว นอกจากนี้คำขยาย ชื่อเล่นสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงด้านการใช้ภาษาของคนบ้านโนนสัง เห็นได้จากการใช้คำขยายชื่อเล่นภาษาไทยถิ่นอีสานร่วมกับภาษาไทยมาตรฐานและภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเกิดจากอิทธิพลของสื่อและเทคโนโลยี การศึกษาวิถีชีวิตของคนบ้านโนนสังที่มีการติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กับคนนอกพื้นที่ เป็นต้น

อนึ่งคำขยายชื่อเล่นแสดงให้เห็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกภาษา ทั้งภาษาที่อยู่ในตระกูลเดียวกันและภาษาที่อยู่ต่างตระกูลกัน ผลพลอยได้จากการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอีกประการหนึ่ง คือ การยืมศัพท์ เป็นการรับคำศัพท์จากภาษาหนึ่งเข้าไปใช้ในอีก

ภาษาหนึ่ง โดยคงเสียงไว้เกือบเหมือนภาษาเดิม หรืออาจปรับเปลี่ยน ให้เข้ากับระบบเสียงของภาษาผู้ยืมคำศัพท์ ทั้งนี้การยืมศัพท์หรือการยืมภาษาเป็นหลักฐานที่ยืนยันว่ามี การสัมผัสภาษาเกิดขึ้นในสังคมนั้น (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2547 : 185-212, อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2548 : 98) สอดคล้องกับผลการวิจัยของพรรณิดา ชันธพัทธ์ (2559 : 168) ที่ศึกษาคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยใหญ่พบว่า การยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้เรียกสิ่งต่าง ๆ ในภาษาไทยใหญ่เป็นการสัมผัสภาษาระหว่างภาษาไทยใหญ่กับภาษาอังกฤษ เหมือนกับที่คนบ้านโนนสัง ตำบลโนนสัง อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ยืมศัพท์ภาษาอังกฤษและนำมาเป็นคำขยายชื่อเล่น อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสัมผัสภาษาระหว่างภาษาไทยถิ่นอีสานกับภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยคำขยายชื่อเล่นในงานวิจัยนี้ สามารถนำไปเปรียบเทียบกับผลการวิจัยคำขยายชื่อเล่นของคนในพื้นที่อื่น เพื่อให้เห็นความเหมือนหรือความแตกต่างของคำขยายชื่อเล่นของคนในพื้นที่ที่ศึกษา อนึ่งงานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์คำขยายชื่อเล่นของคนภาคอีสาน เพื่อให้เห็นภาพรวมด้านจำนวนคำ ที่มา และภาษาที่ใช้เป็นคำขยายชื่อเล่นของคนไทย ควรประมวลการศึกษาคำขยายชื่อเล่นของคนไทยทั้ง 6 ภูมิภาค (ตามการแบ่งภูมิภาคของคณะกรรมการภูมิศาสตร์แห่งชาติที่อาศัยเกณฑ์ด้านลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ วัฒนธรรม เชื้อชาติ ภาษา และความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นมาเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา) คือ ภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้

รายการอ้างอิง

- จรัสวิไล จรูญโรจน์. (2552). *ภาษาและภาพสะท้อนของวัฒนธรรมจากชื่อเล่นของคนไทย* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จริญญา ธรรมโชโต. (2540). *การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเล่นของคนไทยในเขตอำเภอเมืองจังหวัดตรัง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จริญศรี มูลสวัสดิ์. (2535). *การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของชาวล้านนาในจังหวัดเชียงราย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เทพชู ทับทอง. (2548). *ต้นตระกูลไทย : ราชสกุล-นามสกุลพระราชทาน*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พรรณิดา ชันธพัทธ์. (2559). คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทยใหญ่ : กรณีภาษาอังกฤษ. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. 24(45), 159-175.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- ศราวุธ หล่อดี. (2561). *คำเรียกสีและมโนทัศน์เกี่ยวกับสีในภาษาล้านนา* (วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต). พะเยา : มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ศิริพร ภัคดีผาสุข. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอัตลักษณ์และแนวทางการนำมา ศึกษาภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒนา เลี่ยมประวัติ. (2560). การแปรการใช้ศัพท์ในภาษาไทยดำของคนสามระดับอายุ. *วารสาร ศิลปศาสตร์*. 17(1), 55-83.
- องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสัง. (2561). *จำนวนหมู่บ้านในตำบลโนนสัง*. สืบค้น 8 มีนาคม 2561, จาก <http://www.nongsang.go.th/5s.php>
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2522). สมมติฐานชาเพียร์-วอร์ฟ. *วารสารอักษรศาสตร์*. 11(2), 20-32.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2547). วิวัฒนาการของการยืมคำและการบัญญัติศัพท์ในสังคมไทย. *วารสารอักษรศาสตร์*. 33(1), 185-212.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2548). *ภาษาในสังคมไทย : ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Sapir, E. (1949). The Status of Linguistics as a Science. In Mandelbaum, D. G. (Ed.), *Culture, Language, and Personality : Selected Essays* (p. 69). Berkeley and Los Angeles, California : University of California Press.
- Whorf, B. L. (1956). An American Indian model of the universe, The relation of habitual thought and behavior to language. In Carroll, J. B. (Ed.), *Language, Thought, and Reality : Selected Writings of Benjamin Lee Whorf* (pp. 57-64, 135). Cambridge, Mass : M.I.T. Press.